

WSPÓLNE DZIAŁANIE RADY 2008/113/WPZiB

z dnia 12 lutego 2008 r.

wspierające międzynarodowy instrument umożliwiający państwom identyfikowanie i śledzenie, w odpowiednim czasie i w niezawodny sposób, nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) w ramach strategii UE zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnego handlu nimi

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 8 grudnia 2005 r. Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęło międzynarodowy instrument umożliwiający państwom identyfikowanie i śledzenie, w odpowiednim czasie i w niezawodny sposób, nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) (zwany dalej „międzynarodowym instrumentem umożliwiającym śledzenie”).
- (2) W dniach 15 i 16 grudnia 2005 r. Rada Europejska przyjęła Strategię UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz nielegalnego handlu nimi („strategia BSiL”) wzywającą do tego, by wesprzeć przyjęcie prawnie wiążącego instrumentu międzynarodowego umożliwiającego śledzenie i oznaczanie BSiL i amunicji do niej.
- (3) Przyjmując międzynarodowy instrument umożliwiający śledzenie, państwa zobowiązały się do przyjęcia wielu środków zapewniających odpowiednie oznaczanie i rejestrowanie BSiL oraz do zacieśnienia współpracy w śledzeniu nielegalnej BSiL. Państwa miały w szczególności zapewnić sobie możliwość śledzenia i odpowiadania na wnioski o śledzenie zgodnie z wymogami międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie. Zgodnie z tym instrumentem państwa mają we właściwy sposób współpracować z Organizacją Narodów Zjednoczonych, tak by wesprzeć jego skuteczne wdrożenie.
- (4) W dniu 6 grudnia 2006 r. Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych przyjęło rezolucję 61/66 w sprawie „Nielegalnego handlu bronią strzelecką i bronią lekką we wszystkich jego aspektach” wzywającą państwa do wdrożenia międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie, którego wdrożenie będzie rozpatrywane podczas odbywającego się co dwa lata i wypadającego w 2008 r. spotkania państw.
- (5) Niniejsze wspólne działanie powinno zostać wdrożone zgodnie z ramową umową finansowo-administracyjną zawartą przez Wspólnotę Europejską z Organizacją Narodów Zjednoczonych.

- (6) Zgodnie z paragrafami 27, 29 i 30 międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie sekretariat ONZ (Departament ds. Rozbrojenia) poszukuje wsparcia finansowego dla działań mających na celu promowanie międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WSPÓLNE DZIAŁANIE:

Artykuł 1

1. Unia Europejska dąży do promowania międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie.
2. By osiągnąć cele, o których mowa w ust. 1, Unia Europejska wspiera projekt Departamentu ONZ ds. Rozbrojenia (zwanego dalej „UN-ODA”) dotyczący promowania w 2008 r. międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie, obejmujący trzy warsztaty regionalne mające na celu lepsze zaznajomienie właściwych urzędników krajowych i innych osób (w tym punktów kontaktowych zajmujących się BSiL, funkcjonariuszy organów ochrony porządku publicznego, członków krajowych organów koordynujących i parlamentarzystów) z postanowieniami międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie.

Opis projektu znajduje się w załączniku.

Artykuł 2

1. Prezydencja, wspierana przez Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela ds. WPZiB (zwanego dalej „SG/WP”), odpowiada za wdrożenie niniejszego wspólnego działania. Komisja jest w pełni włączona w te działania.
2. Wdrożeniem działań technicznych związanych z wkładem UE zajmuje się UN-ODA, który wykonuje swoje zadania pod kontrolą SG/WP, wspierającego Prezydencję. W tym celu SG/WP dokonuje niezbędnych ustaleń z UN-ODA.
3. Prezydencja, SG/WP i Komisja regularnie informują się wzajemnie o wdrażaniu niniejszego wspólnego działania zgodnie ze swoimi uprawnieniami.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na wdrożenie niniejszego wspólnego działania wynosi 299 825 EUR i jest pokrywana z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

2. Wydatkami finansowanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami Wspólnoty i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 2, które przyjmują postać dotacji. W tym celu Komisja zawiera z UN-ODA umowę o finansowaniu. Umowa ta zawiera zobowiązanie UN-ODA do zapewnienia widoczności wkładu UE stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dąży do tego, by umowa o finansowaniu, o której mowa w ust. 3, została zawarta jak najszybciej po wejściu w życie niniejszego wspólnego działania. Komisja informuje Radę o wszelkich napotkanych w związku z tym trudnościach i o dacie zawarcia umowy o finansowaniu.

Artykuł 4

Prezydencja, wspierana przez SG/WP, składa Radzie sprawozdania z wdrażania niniejszego wspólnego działania na podstawie sprawozdań przygotowywanych przez UN-ODA. Sprawozdania te stanowią dla Rady podstawę do przeprowadzenia oceny. Komisja jest w pełni włączona w te działania. Składa ona sprawozdania z finansowych aspektów wdrażania niniejszego wspólnego działania.

Artykuł 5

Niniejsze wspólne działanie wchodzi w życie z dniem jego przyjęcia.

Niniejsze wspólne działanie wygasa 12 miesięcy po zawarciu umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3, lub 6 miesięcy po dacie jego przyjęcia, jeśli w tym okresie nie zawarto umowy o finansowaniu.

Artykuł 6

Niniejsze wspólne działanie zostaje opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 lutego 2008 r.

W imieniu Rady

A. BAJUK

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WKŁAD UE W PROJEKT ONZ WSPIERAJĄCY MIĘDZYNARODOWY INSTRUMENT UMOŻLIWIAJĄCY ŚLEDZENIE

1. Wprowadzenie

Sekretariat ONZ (Departament ds. Rozbrojenia) (zwany dalej „UN-ODA”), zamierza zorganizować w 2008 r. serię regionalnych i subregionalnych warsztatów, po to, by lepiej zaznajomić właściwych urzędników krajowych i inne osoby (w tym punkty kontaktowe zajmujące się BSiL, funkcjonariuszy organów ochrony porządku publicznego, członków krajowych organów koordynujących i parlamentarzystów) z postanowieniami międzynarodowego instrumentu umożliwiającego państwom identyfikowanie i śledzenie, w odpowiednim czasie i w niezawodny sposób, nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL), przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 8 grudnia 2005 r. (zwanego dalej „międzynarodowym instrumentem umożliwiającym śledzenie”).

2. Opis projektu

Dwudniowe warsztaty będą koncentrować się na kwestiach praktycznych i zapewnią uczestnikom informacje mające na celu zwiększenie ich wiedzy o międzynarodowym instrumencie umożliwiającym śledzenie, jego roli i możliwościach oraz o umiejętnościach i zasobach potrzebnych do zapewnienia jego wdrożenia na szczeblu krajowym. Ponadto warsztaty będą miały na celu rozpoczęcie przygotowywania oceny potrzeb poszczególnych państw.

Wydział ds. Broni Konwencjonalnej UN-ODA zamierza zorganizować i przeprowadzić warsztaty we współpracy ze swoim regionalnym biurem ds. rozbrojenia, obejmującym trzy regionalne centra ONZ ds. rozbrojenia. Ponadto UN-ODA będzie dążyć do współpracy z zainteresowanymi rządami, właściwymi organizacjami regionalnymi lub subregionalnymi, organizacjami międzynarodowymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, kompetentnymi w dziedzinie oznaczania i śledzenia BSiL, w tym z Bońskim Międzynarodowym Centrum Konwersji (BICC), *Groupe de Recherche et d'Information sur la Paix et la Sécurité (GRIP)* i z ośrodkiem analitycznym zajmującym się badaniem problemów związanych z BSiL (*Small Arms Survey – SAS*). Zapewnione zostaną również, w ścisłej współpracy z Interpolem, prezentacje aspektów technicznych, po to, by zaznajomić uczestników z dostępnymi narzędziami technicznymi i by pomóc funkcjonariuszom organów ochrony porządku publicznego identyfikować i śledzić nielegalne BSiL.

2.1. Afryka Zachodnia

Warsztaty w Afryce Zachodniej mogą odbyć się w Bamako (Mali), Abudży (Nigeria), Libreville (Gabon) lub w regionalnym centrum Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Pokoju i Rozbrojenia w Lomé (Togo). Ostateczna decyzja o wyborze miejsca warsztatów zostanie podjęta przez UN-ODA, przy udziale Prezydencji wspieranej przez SG/WP.

Do udziału ⁽¹⁾ w warsztatach będą kwalifikowały się państwa członkowskie organizacji subregionalnych: Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) i Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Środkowej (ECCAS).

ECOWAS: Benin, Burkina Faso, Republika Zielonego Przylądka, Wybrzeże Kości Słoniowej, Gambia, Ghana, Gwinea, Gwinea-Bissau, Liberia, Mali, Niger, Nigeria, Senegal, Sierra Leone, Togo. ECCAS: Angola, Burundi, Demokratyczna Republika Konga, Rwanda, Kamerun, Republika Środkowoafrykańska, Czad, Kongo, Gabon, Gwinea Równikowa, Wyspy Świętego Tomasza i Książęca.

2.2. Azja

Warsztaty w Azji odbędą się w Seulu, w Republice Korei.

Do udziału w warsztatach kwalifikują się następujące państwa:

Afganistan, Australia ⁽²⁾, Bangladesz, Kambodża, Chiny, Indie, Indonezja, Japonia ⁽²⁾, Kazachstan, Republika Kirgiska, Malezja, Myanmar, Nepal, Pakistan, Papua Nowa Gwinea, Filipiny, Wyspy Salomona, Sri Lanka, Tadżykistan, Tajlandia, Timor Wschodni, Turkmenistan, Uzbekistan, Wietnam.

2.3. Ameryka Łacińska i Karaiby

Warsztaty w regionie Ameryki Łacińskiej i Karaibów odbędą się w Brazylii. Ostateczna decyzja o wyborze miejsca warsztatów zostanie podjęta przez UN-ODA przy udziale Prezydencji wspieranej przez SG/WP.

Do udziału w warsztatach kwalifikują się następujące państwa:

Argentyna, Bahamy, Barbados, Boliwia, Brazylia, Chile, Kolumbia, Kuba, Kostaryka, Republika Dominikańska, Ekwador, Salwador, Gwatemala, Gujana, Haiti, Honduras, Jamajka, Meksyk, Nikaragua, Panama, Paragwaj, Peru, Trynidad i Tobago, Urugwaj, Wenezuela.

3. Czas trwania

Całkowity szacowany czas trwania projektów wynosi 12 miesięcy.

⁽¹⁾ UN-ODA zorganizuje warsztaty dla Afryki Północnej, Wschodniej i Południowej w grudniu 2007 r.

⁽²⁾ Rządy Australii i Japonii będą same pokrywały koszty podróży uczestników z ich krajów.

4. Beneficjenci

Beneficjentami warsztatów są państwa Afryki, Azji i Ameryki Łacińskiej, jak wskazano powyżej, które powinny według UN-ODA zwiększyć swoją wiedzę na temat postanowień międzynarodowego instrumentu umożliwiającego śledzenie, a także określić możliwości, umiejętności i zasoby niezbędne do zapewnienia wdrożenia tego instrumentu na szczeblu krajowym.

Do udziału w projekcie zostaną zaproszeni potencjalni darczyńcy dostarczający pomoc techniczną na szczeblu regionalnym i inni darczyńcy, jak również odpowiednie organizacje międzynarodowe, regionalne i subregionalne.

5. Instytucja realizująca

Wdrożeniem działań technicznych wiążących się z wkładem UE, zgodnie z przepisami niniejszego wspólnego działania, zajmie się w ramach swoich ogólnych kompetencji UN-ODA, pod kontrolą SG/WP wspierającego Prezydencję.

6. Szacunkowy całkowity koszt projektu i wkład finansowy UE

Projekt jest współfinansowany przez UE i innych darczyńców. Wkład UE pokryje państwom beneficjentom koszty udziału w warsztatach, koszty konferencji i koszty wynikające z pracy ekspertów, z wyłączeniem personelu ONZ. Wkład UE pokryje jako priorytet koszty stosownych działań związanych z warsztatami w Afryce. Wydatki poniesione przez odpowiednie organizacje regionalne i subregionalne również mogą być pokrywane w zakresie, w jakim są one bezpośrednio związane z udziałem w działaniach zgodnych z projektami lub z organizowaniem takich działań. UN-ODA będzie odpowiadał za ogólną koordynację wkładów wniesionych przez innych darczyńców, którzy finansować będą pozostałe koszty projektów.

Całkowity koszt projektu szacuje się na 798 800 USD, z czego UE wniesie 299 825 EUR.
